

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μεγαλειότητα!

Ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1893, ἐγένετο τῆ προτά-
σει μου ἡ πρώτη ἀπόπειρα, ὅπως ἡ Ριζάρειος Σχολὴ ἀπο-
δοθῆι εἰς τὸν πρῶτον καὶ κύριον προορισμὸν τῆς, ἐν ἀρχῇθεν
προθετο ὁ δόιδμος αὐτῆς ἰδρυτῆς, ἀποκαθισταμένην ἐν πρᾶγματι
Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, ἐν ἡ ἀποκλειστικῆς νὰ διδάσκωνται
ὅσοι σκοποῦσι νὰ ἐνδουθῶσιν ἱεροσυνῆς ἐνδύμα (Διαθήκης ἄρθρ.
71 καὶ 78, νὰ εἶνε δ' ἐπιστημονικὴ ἡ μόρφωσις τούτων (ἄρθρ.
72) καὶ νὰ ἐπεκτείνηται καθ' ἑλοῦς τοὺς κλάδους τῆς Θεο-
λογίας (ἄρθρ. 76).

Παρεξηγήσεις ὁμως ἀναφύεσσι τότε, ὡς μὴ ὄφειλε, μεταξὺ
τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, προκαλέσαντι
ἀντιθέσαν σφοδρὰν κατὰ τῆς πρώτης ἐκείνης ἀποπειρας, ἀ-
γαθοῦσαν εἰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Ὅργανισμοῦ τῆς 2 Ὀκτω-
βρίου 1893 διὰ τῶν Διαταγμάτων τῆς 3 Δεκεμβρίου τοῦ
αὐτοῦ ἔτους καὶ τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1894. Ὅρειδω νὰ ὁ-
μολογήσω ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ δὲν ἐπαγγέλοντο τὴν
Σχολὴν εἰς ὃ σημεῖον διετέλει αὐτὴ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου
τοῦ 1893, οὐσα μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κυρίως ἐπιβίην ἐν
τῶν πληρестέρων καὶ τελειοτέρων ἡμῶν γυμνασίων, οὐ οἱ ἀ-
πόροιτοι ἐπιδίδοντες εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην διεκρίνοντο καὶ ὡς
νεμμοὶ καὶ ὡς ἱατροί, πλὴν εὐαρμότων τροφίμων τῆς Σχο-
λῆς, οἵτινες θεολογίαν σπουδάζαντες ἔγνωσαν νὰ ἐξυπηρετή-
σασιν τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῆς θεολο-
γίας καὶ ὡς κληροί. Καὶ διὰ τοῦ Ὅργανισμοῦ τῆς 3 Δε-
κεμβρίου 1893 καὶ διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 21 Σεπτεμ-
βρίου 1894 ἡ Ριζάρειος ἐπαύσατο οὐσα ἄλλουσι γυμνασίοις,
χωρὶς ὁμως ν' ἀποβῆι καὶ πλήρης καὶ τελεία Ἐκκλησιαστικὴ
Σχολή, δυναμένη νὰ παιδεύῃ ἱερεῖς τοιοῦτους, οἷων ἔχει ἀνάγκη
καὶ ἔρχοι τὴν σήμερον ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Δυστυχῶς δὲν ἀπῆρθησαν παρὰ τῶν θελούντων νὰ κατα-
ταχθῶσιν ἐν αὐτῇ γνώσεις ἀνώτεραι τῶν τοῦ ἑλληνικοῦ σχο-
λείου, ὡς δὲ ἔκτοτε περὶ ἀπέδειξεν, ὃ ἔγνων τοιαύτας μόνον
προπαιδευτικὰς γνώσεις δὲν ἤδυνάτο ἐντός πέντε ἐτῶν νὰ κατα-
σπληρῶσιν μὲν τὰς ἐγκυκλίους γυμνασιακὰς σπουδὰς, δι'
ἃ τὴν σήμερον θεωροῦνται ἀνεπαρκῆ καὶ αὐτὰ τὰ τέσσαρα
ἔτη, νὰ διακούσῃ δὲ καὶ πάντων τῶν τῆς θεολογίας μαθη-
μάτων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται σπουδὴ τριετῆς τοῦλάχιστον. Διὰ
τοῦτο ἰδέσθαι νὰ συμπληρωθῶσι πάντα σχεδὸν τὰ ἐγκυκλίια
μαθήματα, νὰ κολοθωθῶσι δὲ πολλὰ τῶν θεολογικῶν μαθη-
μάτων καὶ τινὰ αὐτῶν τέλειον ἢ ἀποκοπῶσι διὰ τοῦ Ὅργα-
νισμοῦ τῆς 3 Δεκεμβρίου 1893, ὡς οὕτως ἐτροποποιήθῃ διὰ
τῶν Διαταγμάτων τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1894. Ἀναγκαῖον
τούτου ἐπακολούθημα ὑπέρξεν ὅτι ἐκτοτε ἡ Ριζάρειος Σχολὴ
ἐπαύσατο οὐσα πλῆρες γυμνασίων, χωρὶς νὰ γένηι καὶ πλῆ-
ρης ἐκκλησιαστικὴ σχολή, ἀφοῦ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν διδασκο-
μῶν ἐν αὐτῇ θεολογικῶν μαθημάτων οὐκ ὀλίγα εἶνε δυσ-
πρόσιτα εἰς μαθητὰς, μὴ ὄντας προσηκόντως παρεσκευασμέ-
νους διὰ τῆς ἐγκυκλίου παιδείουσις εἰς τὴν κατάκληψιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὅργανισμὸν ἀπέβη, ὡς εἰκόσ, ἑλλειπῆς ἡ
διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐγκυκλίου
μαθημάτων, ἐλλειπαστῆ δὲ ἰδίᾳ ἡ διδασκαλία τῆς λατινι-
κῆς γλώσσης, ἥς ἀνευ ἀδύνατον τὴν σήμερον νὰ νυθῆθῃ θεο-
λόγος. Ἄλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς,
ἐπιβαλλόμενον μοι νομίζω νὰ καταδείξω λεπτομερέστερον τὰς
ἐλλείψεις αὐτῆς ὑπὸ ἑποφιν θεολογικῆς παιδείουσις.

Βάσις καὶ κρηπίς ταύτης εἶνε ὁ ἐρμηνευτικὸς λεγόμενος κλά-
δος. Ἡ ἐρμηνεία μετὰ Εἰσαγωγῆν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ
Καινὴν Διαθήκην, Εἰσαγωγῆν περιέχουσας καὶ στοιχεῖα Ἐρ-
μηνευτικῆς καὶ Κριτικῆς μετὰ Βιβλιογραφίας, πρέπει νὰ γίνη-
ται ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων κειμένων, νὰ ἐπεκτείνηται δὲ εἰς ὅλα
τὰ εἶδη αὐτῶν, τὸ ἱστορικόν, τὸ προφητικόν, τὸ ποιητικόν καὶ
διδασκτικόν καθόλου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρωτότυπον κείμενον
τῆς Κ. Δ. οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν ἡμῖν ὁ ἀντιλέγων δὲν συμβάίνει
ὁμως τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὸ πρωτότυπον κείμενον τῆς Π. Δ.
Βεβαίως ἡ μετάφρασις τῶν Ο' εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς αἰὶ τὸ
αὐθεντικόν κείμενον τῆς ἡμέτερας Ἐκκλησίας, τὸ καταγα-
σθῆν διὰ τῆς χρήσεως αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ
ὑπὸ τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας
ἡμῶν καθόλου ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Ἄλλ' ἡ μετάφρασις
αὐτὴ καὶ μόνη δὲν ἀρκεῖ εἰς ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ κατα-
νοήσιν τῆς Π. Δ. Γενομένη, ὡς ἐγένετο αὐτὴ, ὑπὸ διαφόρων
ἐρμηνευτῶν, ἄλλων μὲν ἐντριβεστέρων περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἢ
περὶ τὴν εβραϊκὴν, ἄλλων δ' ἐντριβεστέρων περὶ ταύτην ἢ περὶ
ἐκείνην, καὶ τούτων καὶ ἐκείνων μὴ δυναμένων νὰ ἐργασθῶσι
βαθύτερον εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ πρωτοτύπου κειμένου, ἢ
μὴ ἀποσπληρῶντων εἰδικωτέρων πως περὶ τοῦτο· γενομένη, λέγω,
ὡς ἐγένετο, ἡ μετάφρασις τῶν Ο' δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
ὅρος συγκρίσεως, ὡπερ καὶ ἡ Βουλγάτα, ἡ παρὰ τοῖς Λα-
τίνοις, καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐντεῦθεν καθίσταται πρόδηλος ἡ ἀνάγκη
τῆς ἐκμηλομένης τῆς εβραϊκῆς γλώσσης καὶ διὰ τῆς πρῶ-
της τάξεως τῆς Σχολῆς, ὅπως ἐν ταῖς ἀνωτέραις αὐτῆς τά-
ξεσι συμπληρωταὶ αὐτὴ καὶ γίνηται οὕτως ἀπρόσκοπτος ἡ
ἐρμηνεία τῆς τοῦ πρωτοτύπου κειμένου.

Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὅργανισμὸν τῆς Σχολῆς παρεφεί-
ται κυρίως ἐπιβῆν ἡ διδασκαλία τῆς εβραϊκῆς ἐν τῇ γ' καὶ δ'
αὐτῆς τάξεϊ· παρεφείθη δ' ἐπὶ μὲλλον ἡ ἐρμηνεία τῆς Π. Δ.
ἐπὶ τοῦ εβραϊκοῦ κειμένου, γινομένη ἐν μόνῃ τῇ ε' τάξεϊ· παρ-
φείδεται ὡσαύτως καὶ ἡ διδασκαλία τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν
Π. καὶ Κ. Δ., περιοριζομένη εἰς μιαν καὶ μόνην τάξιν μετὰ
διώρου καθ' ἑξομοίαν διδασκαλίας. Δὲν εἶνε δὲ κρεῖττων καὶ
ἡ τύχη τῆς ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ. ἀφοῦ ἀργεταὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς
γ' τάξεως, ἐν ἡ ἐρμηνευομένη ἢ ἐπὶ τοῦ ὅρου διδασκαλίας καὶ
παρὰ βολαὶ ἐκ τῶν Εὐαγγελίων, ὅπως ἐν τῇ δ' τάξεϊ κατελήθῃ
εἰς ἐρμηνείαν ἱστορικῶν τεμαχίων τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ ε' τάξεϊ ἀνέληθῃ εἰς ἱε-

μικεῖαν καθόλου τῆς Κ. Δ. καὶ ἐρμηνευτικῶν φροντιστηρίων.

Συμπλήρωμα τοῦ ἐρμηνευτικοῦ κλάδου εἶναι Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία. Ἐν αὐτῇ περιλαμβάνεται ἡ ἱερὰ λεγόμενη γλωσσολογία, ἡ ἱερὰ ρησική, ἡ ἑβραϊκή, ἡ ἑβραϊκὴ ἀρχαῖα ἔστις παρ' Ἑβραίοις, ὡς ὁ ἔθολογικὸς χαρακτήρ των, τὰ ἴδη αὐτῶν, τὰ ἰδιόμορφα ἐπιπέδωματα καὶ αἱ κοινωνικαὶ των σχέσεις, τὰ νόμια καὶ τὸ πολιτικόν, τὰ ἱερὰ αὐτῶν, ἡ ἱστορικὴ καὶ αἱ τέχναι ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὁμοίους λαοὺς. Ἐκείτους ἐνενοῦ, ὅπου ἀπαρτίζονται εἰς τὸ μῆκος τοῦτο εἰς πλήρη καὶ τελείαν καταίτησιν τῆς ἐκ Παλαιᾶς καὶ τῆς Κ. Διαθήκης καὶ ὅμως ἀρνεῖται αὐτὸ παντάπασιν ὁ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμὸς τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ κλάδου διδάσκεται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ἐν τῇ γ' καὶ δ' τάξει τῆς Σχολῆς, χωρὶς ὅμως νὰ καταλήγῃ αὕτη εἰς φροντιστηριακὰς ἀσχολίας ἐν τῇ ε' καὶ ἀνωτέρῃ τάξει, δι' ὧν ἐπιδοθεῖται μὲν τὰ ἴδη διδασκόμενα, ἐξοικονομεῖται δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ πρὸς αὐτοτελεῖς μελέτας. Παραλείπεται δ' ἕως ἡ διδασκαλία τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, τῆς Συμβολικῆς καὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Λογικῶν, δι' ὧν συμπληροῦνται κυρίως ἡ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ δι' ὧν δύνανται οἱ μαθηταὶ νὰ ἔχωσιν ἐπιμελῶς τὸν ἀγασμὸν καὶ τὸ κατ' ἴδιον ζῆλον τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἁγίων καὶ τῶν διδασκάλων τῆς πίστεως καὶ τῶν διανοητῶν τῆς διδασκαλίας τῶν διειρηθῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τέλος τῆς βελτιωτικῆς κινήσεως καὶ διατηρητικῶν τῶν δομημάτων τῆς πίστεως.

Ἐκ τῶν στοιχηματικῶν ἢ θεωρητικῶν κλάδων παραλείπεται τὸ μῆκος τῆς Πολιτικῆς ἢ Ἀντιπροσωπικῆς, καίτοι ἐν ἀπαρτίζοντι εἰς πάντα θεολόγων, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς μελλόντας ἱερεῖς τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, οἵτινες ἔχοντες ν' ἀντιπεδύθωσι πολλὰς κατὰ τὸν προπαγματικὸν τῶν ἔλλων Ἐκκλησιῶν, ὀφείλουσι νὰ ὦσι εἰς θέσιν, ἵνα ὑπερκομῶνται μὲν τῆς ὀρθότητος τῶν δομημάτων καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, νὰ ἐλλίγωσι δὲ τὰς πλάνας τῶν ἐπιρροῶν καὶ οὕτως ἀποκομῶσι πᾶσα τὰς τῶν ὑπεναντιῶν ἐπιρροῶν καὶ ἐροῦσι κατὰ τὸν διαπιστευμένον αὐτοῖς ποιητικόν.

Ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τέλους κλάδου ἐλλείπει ἡ διδασκαλία τῆς Κατηχητικῆς καὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἀμφοτέρων ἀπόλυτος ἀναγκασμὸς εἰς τοὺς μελλόντας ἱεροδιδασκάλους καὶ ἐρημάρτους. Οὗτοι κείληντα πρὸ παντός νὰ κατηγήσων τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῶν πιστῶν τῶν πατέρων των, ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθώσωσι τοῦτο, ἐν θεωρητικῶν καὶ ἐραπεικῶν δὲν διδασκῶσι τὸν τρόπον τοῦ κατηγῆναι; ἢ πρέπει νὰ ἐξελκίσθῃται παρ' ἡμῶν εἰς αἱ ἡ ἕρως καὶ ἀμφοτέρως ἐπιεὶν διδασκαλίαν τῆς κατηχητικῆς, δι' ἧς συνθήσῃ, ἐν ἐξουσιᾷ καὶ ἀλλὰ τοῦ κληρικῶν ἀποκομῶνται τὸ θερητικὸν τοῦ παιδῶ, γίνονται; Πῶς δὲ θὰ ἐπιτεθῶσιν αὐτοὶ ὡς ἐρημάρτοι; ὡς δεῖ, τὰ ἐπιτελέσωσι αὐτοὶ καθήκοντα, ὅταν ἀγασοῦν τὸ δικαίον τῆς Ἐκκλησίας των, τὸ τὸ ἀμφοτέρω καὶ τὸ κατ' ἴδιον;

Μεταλείπεται!

Ὅσον νὰ ὁμοιογενῶν εἰς πᾶσα ταύτας τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀειτέρας τῆς Ρίζου τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον βελτιωτικὸν σφραγίσθῃται νῦν αὐτοὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς, οἵτινες καὶ ἐργῶν τῶν πτωχολογίων εἰς τὴν συντάξιν τοῦ νέου τούτου Ὀργανισμοῦ, οἱ λαμβάνου τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σήμερον εἰς τὴν κρίσιν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Αὐτοὶ μὲν παρατηροῦν εἰς τὴν ἐκείνην τάξιν ὀφθαλμικῶς μὲν μάλιστα καὶ δύο πολιτικούς, κατ' αἴτην συνταξίας, τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸν ἀρχιεπὸν καὶ δέκα μὲν κατηχητῶν, νῦν δὲ καὶ συμβούλων ὡς καὶ Π. Ἀρχιεπίσκοπος. Οὗτοι εἰς ἔμπροσθεν ἄλλο συντελεσθεῖσι τὸ ἐργῶν καὶ τὸ ἐπιδοθεῖσιν βελτιωτικόν.

Διὰ τὸν προειρηθῶν Ὀργανισμὸν πᾶσα δεικτὴ προσπέθῃ κατεβήθη, ὅτι εἰς ἡ Ρίζου τῆς Σχολῆς ἀποδεδειχθῆ ἀληθῶς

ἐκκλησιαστικὴ σχολή. Διὰ τοῦ ἀνωτέρου μέτρου τῶν γνώσεων ἐνδεικτικῶς δ' διὰ τὴν γ' τάξιν τοῦ γυμνασίου, αἱ τοῦ τέως ἀπολυτικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, ὅπου ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν εἰς μελλόντες νὰ καταταχῶσιν ἐφεξῆς εἰς τὴν α' τῆς Σχολῆς; τάξιν, ἡ ἐγκύκλιος αὐτῶν παιδείας ἀξίαντες κατὰ δύο ἐτῶν, συμπληρομένη μόνον κατὰ τὴν εἰς τὴν ὀρθότητα καὶ δὲ κατ' ὅσον αὐτὴ συντελεσθεῖ πρὸς τὸν κίριον τῆς Σχολῆς σκοπὸν, τὸν θεολογικόν. Αἱ ἀφορταὶ δὲ προπαιδευτικαὶ γνώσεις ἐπιτρέπουσι τὴν ἐπίκτησιν τοῦ κυρίου αὐτῆς προγράμματος κατὰ τὴν πλάτος καὶ βάθος, ὡς δύνανται νὰ πείσῃ ἕκαστον ἀπλήτῃ ἐν ἀντιβολῇ τοῦ ἐν ἰσχύϊ πρὸς τὸν προειρηθῶν Ὀργανισμὸν.

Τὰ ἐργατικά μνημόματα, τὰ ὑπολειπόμενα μετὰ τὰς δύο πρώτας γυμνασιακὰς τάξεις, θὰ διδασκῶνται εὐρότερον καὶ πληρότερον ἢ πρῶν. Εἰς τοὺς Ἑλλήνας συγγραφεῖς συμπληροῦνται καὶ ο. λυρικοῖ ποιεῖται καὶ αὐτοὶ ὁ Πίνδαρος εἰς τοὺς Ἀπώνους ὁ Τάκτιος καὶ ὁ Ὀρίσιος εἰς τὰ φιλοσοφικὰ μνημόματα ἡ Ἱστορία τῆς παρ' Ἑλλῶσι Φιλοσοφίας, ἀνεῦ τῆς γνώσεως τῆς οἰκίας ἀκατανότου θὰ ἔμμεν ἐν πολλῇ ἢ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀνάπτυξιν καὶ διατύπωσιν τῶν δομημάτων καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ χριστιανισμοῦ. Εἰς τὰ πραγματικά λεγόμενα μνημόματα προστίθεται καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ψυχολογίας, ἥς ἡ πανταλοῦ ἀγνοία περιέχει τὸν θεολόγον ἐν τῇ ἐργατικῇ ἀταξίᾳ ἐν τῷ ζήτηματι τῆς δημιουργίας. Ἐν τῇ προσηθείᾳ καὶ ἡ ἐκμύθησι τῆς γεγραμμένης γνώσεως, ἐν ἡ καὶ μόνον θὰ εἰσέλθωσιν οἱ μαθηταὶ ἀποριτωτικῆς τῆς σχολῆς ἔχοντες τὰ βελτιωτικὰ εἰς περιετρεῖ ἐπιστημονικῆς μελέτας. Ἐρῶ θὰ ἦναι τῆς γνώσεως ὅτι ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ ἐν τῇ σχολῇ καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ρωσικῆς γλώσσας, ἐν ἡ ἡ θεολογικὴ ἐπιστήμη ὁμοδοσοῦ γώας εἶναι νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰ θεολογικὰ ἀξία θεολογικὰ ἔργα ὀφείλου ὅμως ν' ἀποσῶν τῆς αἰσίου ἐφαρμογῆς τῆς γνώσεως μὲν ταύτης, ὅπως μὴ οἱ μαθηταὶ ἐπιβαρυνθῶσι συγχρόνως μὲν τὴν διδασκαλίαν πλείονος ξένων γλωσσῶν. Ἄλλ' ὡς προειρηθῶσα ἦδη, ῥιζικωτέρως ἠπέρξῃ ἡ μετακρῆθησι, ὡς πρὸς τὴν θεολογίαν ἐν τῇ σχολῇ παιδείαν.

Ὁ ἐρμηνευτικὸς κλάδος ἀποκαθίσταται ἐν αὐτῇ πλήρῃ καὶ ἄριστος καὶ ἀποκρίσιν οὕτως εἰπῶν ὁ ἐπιούσιος πνευματικῆς ζῆτος τῶν μνηστῶν ἀπὸ τῆς κατωτάτης μέρι τῆς ἀνωτάτης τάξεως, οὕτως ὡστε ἀπ' ἀρχῆς μέρει τέλος τῆς θεολογικῆς τῶν γνώσεως ν' ἀνταίσουν αὐτοὶ εἰς τῆς πρώτας καὶ ἀνωτάτων πηγῆς τῆς ἱερᾶς ἡρώων πίστεως, ἐν τῶν ὕμνων καὶ ἀκαρτήτων νεμάτων τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ἡ Εἰσχωγική εἰς ταῦτην δὲν περιορίζεται, ὡς μέρει τοῦδε, εἰς μίαν καὶ μόνον τάξιν καὶ δὴ ἐπὶ διακομὴ καὶ ἑβδομάτῃ, ἀλλ' ἐπικρατεῖται εἰς δύο τάξεις, ἐν ἐκαστῇ ἀνὰ τρεῖς, ἵτοι ἐν ὅλῳ ἀνὰ ἑξ' καὶ ἑδωδεκά ὄρα, καὶ περιλαμβάνεται πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐρμηνευτικῆς καὶ Κριτικῆς καὶ στοιχειώδους Βιβλιογραφίας (Bibellkunde).

Ἡ διδασκαλία τῆς ἑβραϊκῆς ἀρχομένη ἀπὸ τῆς α' τάξεως ἐπιτρέπει καὶ τὴν ἐναρξίν τῆς ἔρμηνείας τῆς Π. Δ. ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἑβραϊκοῦ κειμένου, ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὴν μεταφραστικὴν τῶν Ὁ καὶ τὴν Βουλγάρων, ἀπὸ τῆς β' τάξεως καὶ ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν βιβλίων μεταβαίνει ἐν τῇ γ' εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν προφητῶν, ἐν τῇ δ' εἰς τὴν τῶν ποιητικῶν αὐτῆς βιβλίων καὶ κατηχητῆν ἐν τῇ ε' τάξει εἰς ἐρμηνευτικὸν φροντιστήριον. Ἡ ἔρμηνεία τῆς Κ. Δ. ἀγομεται ἐν τῇ β' τάξει ἀπὸ τῶν τριῶν συνοπτικῶν λεγόμενων Εὐαγγελίων καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, μεταβαίνει ἐν τῇ γ' εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, ἐν τῇ δ' εἰς τὴν τῆς πρώτης Ρωμαιοῦς ἱστορίας καὶ κατηχητῆν ἐν τῇ ε' τάξει εἰς ἐρμηνευτικὸν φροντιστήριον. Οὕτω καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξοικεῖν ἑαυτοὺς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν βιβλίων τῆς Π. καὶ τῆς Κ. Δ. νὰ μελετήσωσιν εἰς

καί ἴσῳ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ πᾶσας τὰς Γραφάς. Διὰ τοῦ προκειμένου Ὁργανισμοῦ ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ἀπομνημόνευσις ἑλεκτῶν περικοπῶν ἐκτὸς τῆς Διαθίκης, εἰσάγεται δὲ καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ἑβραϊκῆς Ἀρχαιολογίας, ἀναγκασίως συμπληρωμάτων, ὡς ἀπεδείχθη ἤδη, τῆς ἐρμηνείας τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς.

Ἐν τῇ ἱστορικῇ κλάθῃ ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας ἐπιστῆφεται διὰ τῶν φροντιστηρίων ἐν αὐτῇ ἀπαίσει ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει. Συμπληροῦται δὲ ὁ περὶ οὗ ἕλεγχος κλάδος διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, τῆς Ἱστορίας τῶν Δογματικῶν καὶ τῆς Συμβολικῆς, ὡς ἡ σπουδαιότης προσεδίωθη ἤδη. Ὁ συστηματικὸς ἢ θεωρητικὸς κλάδος συμπληροῦται διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου μαθηματικῆς τῆς Πολεμικῆς ἢ Ἀντιρρητικῆς, ὃ δὲ πρακτικὸς διὰ τῶν μαθημάτων τῆς Κατηγορητικῆς καὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Ἐν τῇ περὶ κτηρῶν ὅτι εἰς τὰ φιλοσοφικὰ προστίθεται νῦν καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς μαθήματα, εἰ καὶ τούτο μέλει νὰ διδάσκται οὐχὶ κατὰ τὰς νῦν ἐλευθερίας, ὡς πῶς ἐναχοῦ φιλοσοφικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ ἐν πνεύματι συντηρητικῆς, ἐν πνεύματι συνδυῶντι μέλλον πρὸς τὰς αἰωνίους ἀληθείας τῆς πίστεως ἡμῶν, τῆς διαπαιδαγωγώσεως εἰς Χριστόν. Ἡ διδασκαλία τῆς Παιδαγωγικῆς γινόμενη ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει θὰ συνδυῆται καὶ ὑπὸ διηγήσει φροντιστῶν τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἐντυθῆτα Διδακταλεῖον καὶ εἰς τὸ προσηρημένον εἰς αὐτὸ Πρότυπον Δημοτικῶν Σχολείων, ὅπως ἐν αὐτοῖς γνωρίσῃσιν καὶ τὸ ἀνεγγυῶν καὶ διῆ ἐμπράκτως τὸν Ὁργανισμὸν τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως καὶ τὴν κατ' αὐτὴν διδασκαλίαν καθ' ὅλα τὰ εἶδη τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ τε ἀδιαιρέτου μοναχίου καὶ τῶν διηρημένων πολυτάξιων. Ὁ σκοπὸς τῆς ταυτῆς παιδείσεως ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ εἶνε ὁ ἑξής.

Οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς, μὴ δυνάμενοι νὰ ἱερῶσθαι πρὸ τοῦ τρακοστοῦ τῆς ἡλικίας ἔτους, κατὰ τοὺς θεσίους καὶ ἱεροῦς κανόνας, μὴδὲ νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰ στάδιον ἐπὶ τῇ βίῳ τῆς μέγρι τοῦδε ἀτελοῦς παιδείσεως τῶν ἀναγκάζονται νὰ ἐγγράφωσιν εἰς τὴν θεολογικὴν τοῦ Πανεπιστημίου σχολίαν, ὅπως μετὰ τετραεστὴ ἐν αὐτῇ κρίσειν ὑριεταίμενοι τὴν ἐπὶ πτυχῇ ἐξέτασιν ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορισθῶσι τριετούθμιοι ἐλληνοδιδάκταλοι. Κατὰ τοῦτο συνειρησιόμενοι αὐτοὶ πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους ἐν ἡδύνατον ν' ἀποφύγῃσι πολλὰς τῶν πειρασμῶν τοῦ νὰ ἐγγράφωσιν καὶ εἰς ἄλλας τοῦ Πανεπιστημίου σχολιάς, εἰς ὧν ἀπεξεδέγοντο βιοποριστικώτερον καὶ ἐπιμαρτυροῦν στάδιον ἀποξενούμενοι ὡτὼ τέλον τοῦ προορισμοῦ, δι' ὃν ἐξεπαίδευθησαν ἐν τῇ σχολῇ. Τὸ ἄποπον τοῦτο ἀποφύγομεν διὰ τοῦ προκειμένου Ὁργανισμοῦ, δι' οὗ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς παιδεύονται οὕτως ἀρτίως, ὥστε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποφροσίν τῶν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς διδάκταλοι τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ ὡς κήρυκες τοῦ θείου λόγου μέγρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ τρακοστοῦ τῆς ἡλικίας ἔτους, ὅτε ἱεροῦμινοι θὰ γίνωνται ἐρημηριοί.

Ἐς ἐρημηρίῳ δύνανται τότε ν' ἀναλάβωσιν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωροῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κατ' ἐπαρχίας ἢ καὶ κατὰ δήμους. Γουοῦτοι ἐπιθεωροὶ καθίστανται οἱ ἐρημηριοὶ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ὧν ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις θεωρεῖται τὴν σήμερον πρότυπος. Μόνῃ ἡ κατὰ νομοῦς ἐπιθεωρητικὴ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, ὡς μάλιστα αὐτὴ διενεργεῖται τὴν σήμερον ἐν ἡμῖν ὑπ' ἀνδρῶν κατὰ τὸ πλείστον ἀγεύστων τῆς παιδαγωγικῆς καὶ οὐδεμίαν ἐνοίαν ἔχοντων τὸ ὄργανο καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν δημοτικῶν σχολείων, εἶνε πάντη ἀνεπαρκής. Πρέπει δὲ ἡ πρώτη καὶ ἄμιστος ἐπιθεωρητικὴ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως νὰ ἀνατεθῇ, ὡς ἀλλὰχοῦ, καὶ παρ' ἡμῖν εἰς ἱερεῖς, προσκοντότας ἐπὶ τούτῳ κατηρημένους, ἀφοῦ αὐτὴ δὲν εἶνε ἀπλῆ μεταδόσις γνώσεως, ἀλλὰ πῶς καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀγωγῇ, ἐδραζόμενη ἐπὶ τοῦ μόνου ἄφαρτος θεμελίου τῆς θρησκείας, ἐν τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν

τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ χριστιανισμοῦ. Διὰ τοιαύτης δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ἐμεγαλουργήσαν ἄλλοι λαοί, διὰ τοιαυτῆς εἶνε δυνατόν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν ν' ἀνακύβῃ ἐκ τῆς νῦν κακοδιαμυσίας καὶ νὰ ἐπιθῇ αἰσιωτέρας ἡμέρας ἐν τῷ μέλλοντι.

Μεγαλειότετε !

Διὰ τὸ προκειμένου Ὁργανισμοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς πέπειθα ὅτι εἶνε δυνατόν ὁ μόνον εἰς τὴν ἱερῶν βιβλίων τοῦ αἰοδίου αὐτῆς ἱδρυτοῦ ν' ἀνασκορηθῶμεν πληρότατα, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδείξωμεν αὐτὴν ἐν τῶν εὐεργετικωτάτων ἱδρυμάτων διὰ τῆν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος καθόλου. Οὕτω πῶς μόνον θ' ἀποκτήσωμεν ἱερεῖς καὶ κήρυκας τοῦ θείου λόγου, ἐμποροῦμένους ἐνθέου ζήλου ὑπὲρ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ μεγάλου προορισμοῦ τῶν, ἱερεῖς δυναμένων ν' ἀναρπώσωσιν τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ποδηγηθῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς. Οὕτω πῶς ἂν ὑποδοσθῶμεν καὶ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, ὅπως ἀναδειχθῇ αὐτῇ ὄργανον διαπλάσεως τοῦ ἔθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὄργανον ἀνυψώσεως τοῦ φροντιστοῦ καὶ ἐξευγενέσεως τοῦ αἰσθηματος αὐτοῦ.

Ἐν τῇ πεποθίσει ταύτῃ ὑποβάλλων τὸν προκειμένου Ὁργανισμὸν εἰς τὴν Ἰ. Μεγαλειότητα, δὲν διατάζω ὅτι Ἀπτὴ θὰ εὐδοκήσῃ νὰ περιεβῇ ἡ αὐτὴ διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς κύρου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1897.

Τῆς Ἰ. Μεγαλειότητος πιστὸς θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 διαθήκην τοῦ αἰοδίου Γ. Ριζαρείου, ἱδρυτοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς, καὶ τὰς ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου, 25 Ἀπριλίου καὶ 1 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους προσθήκας αὐτῆς, ὅμοι μετὰ τοῦ ἀπὸ 21 Μαΐου 1841 Κωδικιλλου, πρὸς δὲ τοὺς Διαργανισμοὺς τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος Σχολῆς ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1843, 7 Ὀκτωβρίου 1867, 2 Ὀκτωβρίου καὶ 3 Δεκεμβρίου 1893 καὶ 21 Σεπτεμβρίου 1894 καὶ θέλοντες ν' ἀποδείξωμεν τὴν Σχολὴν ταύτην ἱκανὴν, ἵνα παιδεύῃ ὑποψήφους ἱερεῖς, δυναμένους ν' ἀνασκορηθῶσιν εἰς τὰς σημερινὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄβρον ἡ ἵνα παιδεύσῃ πρὸς τὸ ἄβρον 76 τῆς διαθήκης, καθ' ἃ οἱ μέλλοντες νὰ καταταχθῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὰς ἀπαιτούμενας προπαιδευτικὰς γνώσεις, ἡ δὲ παιδεία αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ πρέπει νὰ εἶναι ἐπιστημονικὴ καὶ νὰ ἐπεκτείνηται καθ' ἕλους τοὺς κλάδους τῆς θεολογίας, πρὸς δὲ τὸ ἄβρον 158 τῆς αὐτῆς διαθήκης, καθ' ὃ εἰς τὴν σύνεσιν αὐτῆς (τῆς Κυβερνήσεως) ἀπόκειται νὰ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας βελτιώσεις εἰς ὅσα ἀποσιωπᾷ ἡ παρούσα μου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ, ἀπερασίαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 ἱδρυμένη Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Μάνθου καὶ Γεωργίου τῶν Ριζαρείων, ἡ λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς, προτίθεται τὴν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἱερῶσιν ἀξίωμα προπαρα-

ακευήν και εκπαιδευσιν, ήτις, επιστημονική ούσα, περιλαμβάνει όλους τους κλάδους της θεολογίας.

Άρθρον 2.

Η Σχολή αυτή, διοικουμένη κατά τας διατάξεις της διαθήκης και του Κωδικέλλου αυτής, διατελεί κατά την έφεσιν του αοιδίμου αυτής ίδρυτου υπό την εν γένει έφοριάν της Κυβερνήσεως και κέκταται ιδίαν ασφαλήν, φέρουσαν περί σταιρου την επιγραφήν «'Εκκλησιαστικόν Ριζάρειον Σχολήν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν μαθητῶν.

Άρθρον 3.

Οι μαθηταὶ τῆς Σχολῆς εἰνε εἴτε ἐσωτερικοὶ εἴτε ἐξωτερικοὶ, οἱ μὴ πρῶτον ἰνδευτικῶν ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν κοινότητι, καὶ ὄντες ὑπέρφοροι τῆς Ριζάρειου περιουσίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν εἰκοσίν, ἢ ὑπέρφοροι ἄλλων εἰδικῶν κληροδοτημάτων, ἢ καὶ μονῶν, ἢ καὶ ἰδιοσυντάκτων, οἱ δὲ δεύτερο, ἐξῶθεν φοιτητῆς, ἀπολαύσαντων τῶν αὐτῶν μαθητικῶν δικαιωμάτων πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺτους ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν περιβολήν, τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν καὶ ἀναστροφῇ αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ὀρίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῶν αἰθουσῶν τῶν παραδόντων αὐτῆς.

Άρθρον 4.

Ὅπως γένηται δεκτὸς ὡς μαθητὴς ἐν τῇ Σχολῇ, ὀφείλει: α) Νὰ εἶνε Ἕλλην πολίτης· ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης οἱ ἐκ Ζαγοριῶν καὶ ἐκ κληροδοτημάτων ὑπότροφοι, πρὸς δὲ οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ ἰδιοσυντάκτοιοι μαθηταί.

β) Νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ δέκατον ἔκτον καὶ νὰ μὴ ἔχη ὑπὲρ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐξαιρέσει τῶν κληρικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ὦσι καὶ πρῶτον τὴν ἡλικίαν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ τοῦ πολὺ ἔτους. Ἡ ἡλικία τῶν μὴ κληρικῶν πιστῶται, ὡς πρὸς μὴν τοὺς ἐκ γενετῆς Ἑλληνικῆς πολιτας, εἴτε διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως, εἴτε διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ τοιούτους, διὰ πρωτοκόλλου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἑλληνικοῦ προξενείου συνταττομένου καὶ καθ' ἡ δὴ δύο συμπολίται τοῦ ὑποψηφίου μαθητοῦ τῆς Σχολῆς, ὧν ὁ ἕτερος ἱερεὺς, θὰ ἐμπάρτυρον ἐνῶρκως περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἐκεῖνους δὲ καὶ ὡς πρὸς τοὺτους προσεπιθεβαιοῦνται ἡ ἡλικία καὶ δι' ἱατρικῆς ἐξετάσεως, γινόμενης ἐναυθῶ.

γ) Νὰ εἶνε ἡγιῆς καὶ ἀξιωματικὸς τὸ σῶμα, ἐπιθεβαιοῦμένου τούτου δι' ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

δ) Νὰ προαγάγῃ πνευματικὴν συμμετρίαν, ἐξ ἧς ὁ ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν ἔχει ἤδη ὑποπέσει εἰς ἐκκλησιαστικὸν παρὰπτωμα, ἀποκλείων αὐτὸν κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξίω· στος.

ε) Νὰ προαγάγῃ τοῦλάχιστον ἰνδευτικὸν τῆς β' τάξεως τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν ἐξῆς εἰσιτήριον ἐξέτασιν ὡς πρὸς μὴν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν τῷ ἑτοιμολογικῷ καὶ συντακτικῷ αὐτῆς διὰ γραπτῆς καὶ προφορικῆς δοκιμασίας, καθ' ἣν θὰ ἠρμύνευ χωρίον τι, διὰ κλήρου ὀριζόμενον εἴτε ἐκ τοῦ Ξενοφάντος, εἴτε ἐκ τοῦ Λυσίου, τεχνολογῶν καὶ συντάκτων αὐτῶ, ὡς πρὸς δὲ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ γραμματικῇ καὶ τῷ συντακτικῷ διὰ γραπτῆς καὶ προφορικῆς δοκιμασίας, καθ' ἣν θὰ ἠρμύνευ χωρίον τι, διὰ κλήρου ὀριζόμενον εἴτε ἐκ τοῦ Κορνηλλίου Νέπτος, εἴτε ἐκ τοῦ Ίουλιου Καίσαρος, τεχνολογῶν καὶ συντάκτων αὐτῶ ὡς πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ μαθήματα ἐν τῇ ἱερῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ ἱερῇ Κατηχῆσει ἀποδεικνύων ἐν ἐκείνῃ μὲν, ὅτι εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀρνηθῆναι γραπτῶς τε καὶ προφορικῶς ἐν ἐκ τῶν κυ-

ριωτάτων ἱστορικῶν γεγονότων τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, διὰ κλήρου ὀριζόμενον, ἐν δὲ ταύτῃ ἐπίσης γραπτῶς τε καὶ προφορικῶς νὰ ἠρμύνευ στοιχειωδῶς τὸν Σύμβολον τῆς πίστεως, τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἐντολάς, τοῦ θήματος ὡσαύτως ὀριζόμενον διὰ κλήρου ὡς πρὸς δὲ τὴν ἱστορίαν, ἐν τοῖς κυριωτάτοις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἱστορίας, τῆς Ρωμαϊκῆς, Βυζαντιακῆς καὶ νεώτερης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος ἱστορίας προφορικῶς ὡς πρὸς δὲ τὰ Μαθηματικὰ ἐν τῇ Ἀριθμητικῇ καὶ στοιχειωδῇ Ζωολογίᾳ ὡς πρὸς δὲ τὴν Γεωγραφίαν τὰ στοιχειωδέστατα τῆς Μαθηματικῆς καὶ Φυσικῆς Γεωγραφίας, ἐκ δὲ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνικῆς Χερσονήσου εὐρύτερον, ἀνοπτικώτερον δὲ τὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Τὰ ἀποτέλεσματα τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων συνυποβάλλονται ὁμοῦ μετὰ τῶν γραπτῶν τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, ὅπερ ἐγκρίνει τοὺς μελλόντας νὰ καταταχθῶσι ἐν τῇ Σχολῇ μετὰ τὸν προηγουμένον ἔλεγγον τῶν γραπτῶν αὐτῶν, προτιμωμένων τῶν μελλόν ἐπιτυχιῶν.

ς) Νὰ ὁμολογῆς ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν τμήματος τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀφοῦ ὁ τελευταῖος οὗτος τῷ παραστήσῃ τὸ μέγεθος καὶ τὰ βαρῆα τῆς ἱερατικῆς καθήκοντα, ὅτι ἀναδέχεται οἰκία βουλήσει τὴν ὑπερρέσιν τοῦ νὰ ἰεραθῇ, ἅμα τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῶν κανόνων ὀριζομένης ἡλικίας, συνταττομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου καὶ καταχωριζόμενον ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, ἐν ᾧ προσωπογράφονται ὁ τε ποιούμενος τὴν ὁμολογίαν καὶ ἐκείνιοι, ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνεταί αὐτή.

Άρθρον 5.

Προκειμένου περὶ διορισμοῦ ὑπότροφου μετὰ τῶν κατὰ μὴν ἰσα προσόντα καὶ τυγόντων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ κατὰ τὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν, προτιμῶνται οἱ ἱερόπαῖδες καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς οἰκογενείας, παρασχούσας ἰδιαιτέρας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις.

Άρθρον 6.

Ὅσοι ἐκ τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος μελλοῦσι νὰ διορισθῶσι ὑπότροφοι εἴτε τῆς Ριζάρειου περιουσίας, εἴτε εἰδικῶν κληροδοτημάτων, εἴτε μονῆς τῆς τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι νὰ παράχωσι προηγουμένως ἐγγύτησιν διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου, καθ' ἣν ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑπερρέσιν, ἢ ἀποβαλλόμενοι τῆς Σχολῆς, ἢ ἀποδεικνύμενοι ἄλλως ἀνίκανοι διὰ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἢ ἀποδύοντες μετὰ τὴν αὐτορριπίσιν ἐξ αὐτῆς εἰς ἀλλότριον τὸ προορισμοῦ αὐτῆς στέδιον, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ χειροτονίας μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτους, ἀποτίσῃσι τὴν δι' αὐτοὺς γενομένην δαπάνην, λογιζομένην εἰς δραγματικὸν ὀνόμονα κατὰ μῆνα μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου μέχρι ἐξορρήσεως. Ἡ ὑπερρέσις αὐτῆ αἰρεταί ἐξ αἰτίας θανάτου, ἢ νόσου, ἢ ἄλλης τινος σωματικῆς ἀνεκάνουσης, ἐνῶς, ἢ σποτιοποιομένης ὑπὸ ἱατροῦ. Οἱ ἀπαρτίστους τὸ τιμημελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν διαρκεῖαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὁποῖου θὰ ἐββαδίσαν τὴν ἀθέτησιν τῆς ὑπερρέσεως ταύτης τοῦ ὑπότροφου, ὀλιγοφρονῆτες νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν εἰσπραξίν τῆς ὀφειλῆς τούτου, καθίστανται αὐτοὶ προσωπικῶς ὑπόλογοι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1887 ΑΧΘ νόμου.

Άρθρον 7.

Οἱ ἰδιοσυντάκτοιοι ἐσωτερικοὶ τῆς Σχολῆς μαθητὰ προπαιδευτικῆ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ὄρ. 210 εἰς τὸ ταμίσιον τῆς Σχολῆς καὶ προκαταβάλλουσιν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους δραγματικὰς τριακοσίας εἰς ἐγγύτησιν τοῦ ὅτι ἅμα τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ὀριζομένης ἡλικίας θὰ ἱερωθῶσι. Τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν ἐτησίωγ τούτων καταβολῆν

πιστρέφεται πρὸς ἐκείνους τοὺς ἰδιοσυνητήτους, οἵτινες ἤθελον ἱερωθῆ.

Ἄρθρον 8.

Πάντες οἱ τῆς Σχολῆς μαθηταὶ οἱ τε ἰσωτερικοὶ καὶ ἑξωτερικοὶ φέρουσι πτολὴν ὁμοίωμορον, ἥτοι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἐπιγυτάνων ποδῆρες, ζώνην, περιπόδις, ἐμβάδας καὶ ἰσπέντην, τὰ πάντα μέλανος χρώματος. Ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου τοῦ ἐπενδύτου αὐτῶν φέρεται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὸ στοιχεῖον Ρ διὰ μετᾶξης κυανθῆς κεντημένον.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διαμονὴ καὶ διατήρησις ἐκάστου μαθητοῦ ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι κυρίως πενταετής. Ἄλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ὑποτρόφων ἐπιτρέπεται ἐν μᾶ καὶ μόνῃ τάξει νὰ μείνωσιν οὗτο ἀπροβίβαστοι, ὅποτε ἡ μαθητεία αὐτῶν καθίσταται ἐξαετής, ἐπὶ δὲ τῶν ἰδιοσυνητῶν καὶ τῶν ἑξωτερικῶν μαθητῶν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς πλείονας τάξεις παραμονὴ αὐτῶν ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ἔτη. Πᾶς ὑπότροφος, μόνον ἀπροβίβαστος καὶ ἐν ἄλλῃ τάξει, ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπότιναι τῆς δι' αὐτὸν γενομένης δαπάνης, ἀν οὗτος ἔξη παράσχῃ ἐγγύησιν. Ὅστις δὲ τῶν ἰδιοσυνητῶν καὶ ἑξωτερικῶν μαθητῶν δὲν ἤθελε προβίβασθῆ μετὰ διετῆ φοίτησιν ἐν μᾶ τάξει, καὶ οὗτος ἀποβάλλεται καὶ κηρύσσεται ἱκπτωτος παντὸς δικαιώματος ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐκ Ζαγορίου ὑπότροφοι τῆς Ριζαρείου περιουσίας δύνανται ἐξαιρετικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 109 καὶ ἐπόμενα τῆς Ριζαρείου διαθήκης νὰ εἰσάγωνται ἐν τῇ Σχολῇ, ἔχοντες συμπληρωμένον καὶ μόνον τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ὑποστάμενοι δὲ τὴν εἰσητήριον ἐξέτασιν εἰς τὰ τοῦ ἐλληνικοῦ σχολίου μαθήματα, οὐ φέρουσι τὸ ἀπλυτῆριον ἐπικυκλωμένον παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, προπαιδεύονται προσκοτῶν ἐνδιαιτώμενοι ἐν τῇ τῆς Σχολῆς καταστήματι, ὅπως καταστῶσιν ἱκανοὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν α' τάξιν αὐτῆς. Ἐπίσης δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ εἰσάγωνται καὶ οἱ ἐκ κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνω Ἰπείρου ὑπότροφοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓ'.

Περὶ τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον 11.

Α'. Θεολογικά.

- α) Ἱερὰ Κατήχησις κατ' ἑκτασιν.
- β) Ἐγκυκλοπαιδεία καὶ Μεθοδολογία τῆς Θεολογίας.
- γ) Εἰσαγωγή εἰς τὴν Π. καὶ Κ. Διαθήκην μετὰ στοιχείων Κριτικῆς καὶ Ἑρμηνευτικῆς καὶ μετὰ Βιβλιογνωσίας.
- δ) Ἑρμηνεία τῆς Π. Διαθήκης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὴν μετάφρασιν τῶν Ο' καὶ τὴν Βουλγάρων.
- ε) Ἑρμηνεία τῆς Κ. Διαθήκης.
- ς) Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία μετὰ Ἱερᾶς Γεωγραφίας.
- ζ) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.
- η) Πατρολογία μετ' ἀναγνώσεως ἐκλεκτῶν ἔργων Ἑλληνικῶν καὶ Λατίνων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.
- θ) Ἱστορία τῶν Δογμάτων.
- ια) Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία.
- ιβ) Συμβολικὴ.
- ιγ) Δογματικὴ.
- ιδ) Ἀπολογητικὴ.
- ιε) Ἀντιρρητικὴ.
- ις) Χριστιανικὴ Ἠθικὴ.
- ιζ) Ὀμιλητικὴ.
- ιη) Ποιμαντικὴ.
- ιθ) Λειτουργικὴ.

ιβ) Κατηχητικὴ.

κ) Κανονικὸν Δίκαιον.

Β'. Φιλολογικά.

- α) Ἑλληνικὴ γλῶσσα.
- β) Λατινικὴ »
- γ) Ἑβραϊκὴ »
- δ) Γαλλικὴ »
- ε) Γερμανικὴ »

Γ'. Φιλοσοφικά.

- α) Ψυχολογία.
- β) Λογικὴ.
- γ) Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας.
- δ) Παιδαγωγικὴ.

Δ'. Πραγματικά.

- α) Γεωμετρία.
- β) Ἄλγεβρα.
- γ) Πειραματικὴ Φυσικὴ.
- δ) Κοσμογραφία καὶ Γεωλογία.
- ε) Γενικὴ ἱστορία.

Ε'. Τεχνικά.

- α) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ.
- β) Γυμναστικὴ.
- γ) Ἰχνογραφία.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Σχολὴ ἔχει πέντε τάξεις, ἐν αἷς διδάσκονται:

Ἐν μὲν τῇ Α' τάξει:

α) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην μετὰ στοιχείων τῆς Κριτικῆς, Ἑρμηνευτικῆς, καὶ Βιβλιογνωσίας καὶ ἀποστηθίσεως ἐκλεκτῶν περιουσιῶν αὐτῆς.

β) Ἱερὰ Κατήχησις κατ' ἑκτασιν.

γ) Στοιχεῖα Ἑβραϊκῆς γλώσσης μετ' ἀναγνώσεως, μεταφράσεως καὶ τεχνολογίσεως ἱστορικῶν τεμαχίων τοῦ Ἑβραϊκοῦ κειμένου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

δ) Ἑρμηνεία δημογροῦν τοῦ Θεουκιδίου, διαλόγων τοῦ Πλάτωνος, λόγων τοῦ Δημοσθένους, Αἰσχίνου καὶ Λυκούργου καὶ Ὀμήρου, μετ' ἀναγνώσεως τῶν περὶ ἱερῶν ἑρμηνείων Λόγων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἀποστηθίσεως ἐκλεκτῶν τεμαχίων.

ε) Ἑρμηνεία Κικέρωνος καὶ Λιβίου μετ' ἀναγνώσεως Λατίνων Πατέρων.

ς) Ἱστορία τῶν ἀρχαίων χρόνων κατ' ἐπιτομήν, καὶ περικειμένωτον ἢ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῶν Ῥωμαίων.

ζ) Γαλλικὴ γλῶσσα.

η) Στοιχειώδης ψυχολογία.

θ) Φυσικὴ στοιχειώδης καὶ Ἐπιπεδομετρία.

ια) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ιβ) Γυμναστικὴ.

ιγ) Ἰχνογραφία.

Ἐν δὲ τῇ Β' τάξει.

α) Ἐγκυκλοπαιδεία καὶ Μεθοδολογία τῆς θεολογίας.

β) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην μετὰ Βιβλιογνωσίας καὶ ἀποστηθίσεως ἐκλεκτῶν τεμαχίων.

γ) Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία.

δ) Ἑβραϊκὴ γλῶσσα, μετ' ἑρμηνείας ἱστορικῶν κειμένων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

ε) Ἑρμηνεία τῶν πρώτων συνοπτικῶν Εὐαγγελίων.

ς) Ἑρμηνεία Πλάτωνος, Λυρικῶν ποιητῶν, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου μετ' ἀναγνώσεως Ὀμήρου καὶ λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ ἀποστηθίσεως ἐκλεκτῶν τεμαχίων.

ζ) Ἑρμηνεία Τακτικού καὶ Βιργιλίου μετ' ἀναγνώσεως Λατίνων πατέρων.

η) Στοιχειώδης Ἄλγεβρα.

θ) Γενική ιστορία τῶν μέσων χρόνων κατ' ἔκτασιν τοῦ βυζαντιανοῦ ἑλληνισμοῦ.

ι) Λογική.

ια) Γαλλικὴ γλώσσα.

ιβ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ιγ) Γυμναστική.

ιδ) Ἰχνογραφία.

Ἐν δὲ τῇ Γ' τάξει.

α) Ἑρμηνεία τῶν προφητῶν ἐπὶ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου.

β) Ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.

γ) Ἰστορία Ἐκκλησιαστικὴ μέχρι τοῦ σχίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν.

δ) Πατρολογία.

ε) Ἀπολογητικὴ.

ς) Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία.

ζ) Συμβολικὴ.

η) Ἑρμηνεία Αἰγύλου μετ' ἀναγνώσεως Ἑλλήνων συγγραφέων, ἰδίως δὲ Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

θ) Ἑρμηνεία Ὁρατίου μετ' ἀναγνώσεως Λατίνων πατέρων.

ι) Ἰστορία τῆς Φιλοσοφίας.

ια) Στερομετρία.

ιβ) Γαλλικὴ γλώσσα.

ιγ) Ἰστορία τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς Ἑλλάδος.

ιδ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ιε) Γυμναστικὴ.

Ἐν δὲ τῇ Δ' τάξει.

α) Ἑρμηνεία ποιητικῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

β) Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

γ) Ἐκκλησιαστικὴ Ἰστορία ἀπὸ τοῦ σχίσματος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

δ) Ἰστορία τῶν Δογματῶν.

ε) Δογματικὴ.

ς) Ὀμιλητικὴ.

ζ) Κατηχητικὴ.

η) Ἑρμηνεία Πινδάρου μετ' ἀναγνώσεως Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

θ) Ἀνάγνωσις Λατίνων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

ι) Γαλλικὴ γλώσσα.

ια) Γερμανικὴ »

ιβ) Κοσμογραφία καὶ Γεωλογία.

ιγ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ιδ) Γυμναστικὴ.

Ἐν δὲ τῇ Ε' τάξει.

α) Ἑρμηνευτικὸν φροντιστήριον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

β) Ἑρμηνευτικὸν φροντιστήριον τῆς Καινῆς Διαθήκης.

γ) Ὀμιλητικαὶ ἀσκήσεις.

δ) Κατηχητικαὶ ἀσκήσεις.

ε) Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἰστορίαν.

ς) Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν Δογματικὴν.

ζ) Ἀντιρρητικὴ.

η) Χριστιανικὴ Ἠθικὴ.

θ) Λειτουργικὴ.

ια) Κανονικὸν δίκαιον.

ιβ) Ποιμαντικὴ.

ιγ) Παιδαγωγικὴ.

ιδ) Γερμανικὴ γλώσσα.

ιε) Ἀνάγνωσις Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

ις) Ἀνάγνωσις Λατίνων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

ις') Ἀνάγνωσις Γάλλων ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων.

ις') Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

ιη) Γυμναστικὴ.

Ἄρθρον 13.

Ἔδραι τῆς Σχολῆς ὀρίζονται αἰ ἐξῆς δέκα καὶ ἕξ.

α) Ἡ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην μετὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσας, τῆς ἑρμηνείας τῆς Π. Δ. καὶ τῆς Βιβλικῆς Ἀρχαιολογίας.

β) Ἡ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κ. Δ. καὶ τῆς ἑρμηνείας ταύτης μετὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας.

γ) Ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας τῆς Πατρολογίας καὶ τῆς Ἰστορίας τῶν Δογμάτων.

δ) Ἡ τῆς Δογματικῆς, Ἀπολογητικῆς, Ἀντιρρητικῆς καὶ Ἠθικῆς

ε) Ἡ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας καὶ Μεθοδολογίας τῆς θεολογίας, τῆς Συμβολικῆς, Ὀμιλητικῆς καὶ Κατηχητικῆς.

ς) Ἡ τῆς Ἱερᾶς Κατηχητικῆς καὶ Ποιμαντικῆς, ἡ ἀνατεθειμένη τῷ ἐκκλῆστοι Διευθυντῇ τῆς Σχολῆς.

ζ) Ἡ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

η) Ἡ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ τῆς ἀναγνώσεως Ἑλλήνων συγγραφέων μετὰ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων χρόνων.

θ) Ἡ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἑλλήνων καὶ Λατίνων περὶ λόγων συγγραφέων

ι) Ἡ τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν Λατίνων ποιητῶν μετ' ἀναγνώσεως Λατίνων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

ια) Ἡ τῆς Γαλλικῆς γλώσσας καὶ ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων.

ιβ) Ἡ τῆς Γερμανικῆς γλώσσας.

ιγ) Ἡ τῶν φυσικομαθηματικῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῶν μέσων χρόνων.

ιδ) Ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

ιε) Ἡ τῆς Γυμναστικῆς.

ις) Ἡ τῆς Ἰχνογραφίας.

Ἄρθρον 14.

Πάντα τὰ διδασκὰ ἐν τῇ Σχολῇ μαθήματα κανονίζονται δι' ὅσον οὕτω δημοσιευθεσόμενον ἀναλυτικὸν προγράμματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργείου μετὰ προηγουμένην συνενόησιν πρὸς τὸ Πολυμήλες Συμβούλιον.

Ἄρθρον 15.

Οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς διαδρῶνται εἰς τακτικὰ καὶ ἐπιτίμους. Καὶ οἱ μὲν τακτικὸν διδάσκουσι 13-15 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, οἱ δὲ ἐπιτίμοι 10-12. Ἐξαιρέσει δὲ ποιοῦνται οἱ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, τῆς Γερμανικῆς, τῆς Γυμναστικῆς καὶ τῆς Ἰχνογραφίας ἐπιτίμοι καθηγητῶν, οἵτινες δύνανται νὰ διδάξωσι καὶ ἕλαττον τῶν ὥρων τούτων καὶ δι' ἐπὶ ἐπιμίσθῳ.

Ἄρθρον 16.

Αἱ ὥραι τῆς διδασκαλίας τῶν ἄνω μαθημάτων ὀρίζονται διὰ τὸν προσηρηθέντων τῶ παρόντι Διατάγματι ὀρολογίῳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Μία τῶν καθ' ἑβδομάδα ὥρων, τῶν ὀριζομένων πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀφαιροῦνται εἰς ἐκθέσεις ἰδῶν καὶ εἰς συγγραμμικὰς ἀσκήσεις, αἰτίνας ἀπὸ τάξεως εἰς τὰς ἐξ βαλνοῦσιν ἐκ τῶν ἀπλουτερόντων ἐπὶ τὰ συνθετώτερα, ἕως οὗ ἢ τῇ πέμπτῃ τάξει καταλήξωσιν εἰς τὰς διαφόρους φροντιστηριακάς ἀσκήσεις καὶ ἰδίως εἰς τὰς ὀμιλητικὰς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς πέμπτης τάξεως οἱ μαθηταὶ

βρείλουσι να ἀποστηθίσωσι διάφορα ἐλεκτά τεμάχια Ἐλληνῶν συγγραφέων, ἰδίᾳ Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατ' ἐξοχὴν γαλλοῦς καὶ προσητίαις ἐκ τῶν μὲλλον ἐυχρήστων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς δὲ διάφορα μέρη τῆς Κωνσταντινῆς, ὡς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὁμοῦ διδασκαλίαν, τὰς κυριώτατας παραβολάς, τὴν τελευταίαν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ (Ἰωαν. ιγ' 31—38 καὶ ιδ' καὶ ιε' καὶ ις' καὶ ιζ') καὶ τὰς κατὰ τὴς Κυριακάς, Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς ἀναγνωσκόμενας περικοπὰς τῶν Εὐαγγελίων, Πράξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἐπιτολῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὰ καθέκαστα τῶν ἱερηνευτῶν καὶ ἀναγνωστῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Ἑλληνῶν καὶ Λατίνων συγγραφέων καὶ Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, Γάλλων καὶ Γερμανῶν συγγραφέων, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων, τῶν διαγραφόμενων ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 12, 13 καὶ 14, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐκδοθησόμενῳ ἀναλυτικῷ προγράμματι, θὰ κανονίζονται ἐκίστοτε διὰ τοῦ προγράμματος, ὅπερ συνταττόμενον ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν Καθηγητῶν ὡς ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ἑγκρίσιν τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ.

Ἄρθρον 20.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν τῶν οἱ μαθητὰί τῆς Σχολῆς ῥωτῶνται ἐπὶ ἱμῶν εἰς τὸ ἐναυθᾶ Διδασκαλίῶν παρακολουθούσης ἰδίᾳ τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ προσητηρίῳ εἰς αὐτὸ Προτύπω καθ' ὅλα πᾶ εἶδη τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ τὸ ἀδιαίρετου μονοταξίου καὶ τῶν διηρημένων πολυταξίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Οἰκονόμου καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ριζαρείου Σχολὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔμνησιν ἐπιτηρήσιν τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὰς προσηκούσας διαταγὰς καὶ ἔμεινε πρὸς αὐτὸν τὰς ἀπαιτουμένας ἐκθέσεις ἢ δὲ διευθύνσεις αὐτῆς, ἢ ἐπιβλέψεις τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ἤθους τῶν μαθητῶν καὶ ἢ τήρησις τῆς τάξεως ἐν αὐτῇ ἀνατίθεται εἰς διευθυντὴν οἰκοῦντα ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἄρθρον 22.

Ὅπως διορισθῆ τις Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὁρεῖται :

- α) Νὰ εἴναι πολίτης Ἕλλην Ὀρθόδοξος.
- β) Νὰ φέρῃ τοὐλάχιστον τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου.
- γ) Νὰ ἔχῃ πτυχίον τῆς Θεολογικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς, ἢ πτυχίον Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὅταν κεντικὰ ἀποδείξῃ ἀκράσως πλήρους τῆς σεραξ τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τινι Πανεπιστημίῳ καὶ ἔχει ἤδη δημοσιεύσει πραγματείας τινὰ Θεολογικῶν ἀξίαν λόγου, ἢ ὅμοιον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ παρόντος Ὀργανισμοῦ, ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.
- δ) Νὰ μὴ ἔχῃ ποτε καταδικασθῆ ἐπὶ πλημμελήματι, ἢ πρᾶπτῶματι ὑπὸ πολιτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 23.

Προκειμένην περὶ διορισμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τὸ πολυμέλεις Συμβούλιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Ριζαρείου Διαθήκης δικαιοῦται νὰ προτείνῃ ἐντὸς πρᾶξιοντα ἡμερῶν, ἀρ' ἧς ἔχῃ ἔλθῃ ἐν τῇ Διεύθυνσι τῆς Σχολῆς, τρεῖς ὑποψηφίους ἐκ τῶν κλημένων τῶν ἐν τῷ ἡγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα προσόντα, ἐξ ὧν ὁ εἰς διορίζεται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, πρὸς τὴν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργοῦ.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον δὲν προτείνῃ τοὺς περι ὧν ὁ λόγος ὑποψηφίους ἐντὸς τῆς ταχθείσης προσητίας, ὁ Διευθυντὴς διορίζεται καὶ ἀνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ μεταξὺ τῶν τριῶν ὑποψηφίων ὑπάρχῃ τις μὴ κεκτημένος πάντα, ἢ καὶ ἐν μόνον τῶν ἀνωτέρω προσόντων, ἢ πρώτασι θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, καλεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργοῦ τὸ Συμβούλιον, ἵνα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν συμπληρῶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων διὰ τῶν ἐχόντων πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐὰν καὶ πάλιν τὸ Συμβούλιον ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν παράλειψιν, ἢ μὴ συμμορφωθῆ ἐντὸς τῆς νέας προσητίας πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἰπουργοῦ, διορίζεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς χωρὶς νὰ λησθῆ ὑπ' ὄψιν ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 24.

Τὸν Διευθυντὴν κλυθόμενον, ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῦ ὁ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 25.

Ὁ Διευθυντὴς ὁρεῖται :

- α) Νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ Σχολῇ ἐν οἰονδήποτε θεολογικὸν μάθημα τοὐλάχιστον τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.
- β) Νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἐπιμελούμενος ἰδίᾳ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ συμφᾶ πρὸς τοῦτον συνταχθησόμενον Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ πᾶσις ἄλλης σχετικῆς διατάξεως, ἐκδοθησόμενης ἐν τῷ μέλλοντι, λαμβάνων πρόνοιαν πρὸ παντὸς περὶ τῆς ἐγκρίτου συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ περὶ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Ἐρ' ὃ ἔχει καθῆκον νὰ παρίσταται τοὐλάχιστον ἅπαξ τῷ μηνὸς εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐκάστοτε μαθήματος.
- γ) Νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ποσὴν καὶ εὐορκὸν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τοὺς καθηγητὰς ἐπιβαλλόμενων καθηκόντων, ἀπευθύνων πρὸς αὐτοὺς κατ' ἴδιαν, ἢ καὶ ἐνώπιον τῶν συναδελφῶν ταν τὰς προσκούσας παρατηρήσεις, ἐν περιπτώσει ὀλιγωρίας αὐτῶν, ἢ ἐν ἀνάγκῃ καταγγέλλων αὐτοὺς διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὸ πολυμέλεις Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρον 39ον.
- δ) Νὰ προεδρεύῃ τῶν ἐκτάκτων καὶ τῶν καθ' ἑκάστον μῆνα τακτικῶν συνδιασκέψεων τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, ἐισηγούμενος αὐτοὺς πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω διαρρυθμίσει τῆς διδασκαλίας καὶ συσπειρούμενος καὶ ἀπορρασιζῶν περὶ αὐτῶν μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ τὰς ἀπορρασίας ταύτας ἀνακοινῶν ἐγκαίρως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω :
- ε) Νὰ προεδρεύῃ πᾶν εἰατηρίῶν, τῶν ἐξαμνησιαῶν, τῶν ἐνέκτασιν καὶ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, συμβαλλομένων κατ' αὐτὰς καὶ ἔχων τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐπὶ ἱσοψηρίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορρασεων, τῶν λαμβανόμενων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, κατὰ τὸ ἡγούμενον ἔδαφον.
- ς) Νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος ἑκθεσὴν γενικὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ διὰ τούτου εἰς τὸ Ἰπουργεῖον περὶ τῶν γενικῶν ἐξετάσεων.
- ζ) Νὰ ἐκδίδῃ τὰ πτυχία τῶν ἀποφοίτων καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ παιδείαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν, συνυπογράφων αὐτὰ μετὰ τοῦ πολυμελέους Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ σφραγίζων τῆ σφραγίδι τῆς Σχολῆς.
- η) Νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἔχων τὴν ἀνωτάτην ἐπιτηρήσιν τῶν ἠθῶν τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιβάλλων ἢ προτείνων τὰς κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 43 ἔδ. α-γ' ἀναγραφόμενας ποινὰς αὐτῶν, νὰ καθορίσῃ σὰς ὅσας πτὴς μελέτης, τῆς ἀνέσεως, τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ὕπνου καὶ νὰ ρυθμίζῃται αὐτοὺς ἐν παντὶ καιρῷ ὑποδεικνύων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω πᾶν μέτρον λυσιτελεῖας εἰς τὴν εὐδωκίαν τῆς Σχολῆς ὑπὸ τῆς ἐποπτείας ταύτης.
- θ) Νὰ ἐφορᾷ εἰς τὰ τοῦ ἡμετέρου τῆς τροφῆς καὶ τῶν

ἄλλων χρεωδῶν τῶν μαθητῶν γνωμοδοτῶν τὰ εἰκότα περὶ τούτων τὰ Διοικητικῶν Συμβουλίων.

1) Νὰ διδῆ τὰς προσκοῦσας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς εἰς ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίαις εἰς τὸ κατώτερον, ὅπερ διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ πρότασιν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑπ' αὐτοῦ μέχρι προστίμου 10 δραχμῶν, κρατούμενων ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ τιμωρουμένου πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς Σχολῆς.

α) Νὰ ἔχῃ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς συλλογῆς τῶν διδακτικῶν ὀργάνων τῆς Σχολῆς ὑποδεικνύων μετὰ προηγουμένη συνεννόησιν πρὸς τὸν σύλλογον τῶν καθηγητῶν τὴν ἀνάγκην πάσης νέας προσκτήσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω, ὅπερ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοῦτο ἰσχυρὰ δαπάνη θὰ ὑπερέβαινε τὸ ἐν τῇ Διαθήκῃ ἀναγραφόμενον ποσόν, ζητεῖ καὶ λαμβάνει τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰπουργοῦ.

β) Νὰ μὴ προβαίνει καὶ εἰς οἰκονομικὰ ἄλληλιν δαπάνην ἄνευ ἔγκρισως τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου.

γ) Νὰ κρατῆ ἐν τάξει τὰ ἐξῆς βιβλία :

- 1) Τὸ μαθητολόγιον.
- 2) Τὸ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.
- 3) Τὸ βιβλιολόγιον.
- 4) Τὸ βιβλίον τῶν διδακτικῶν ὀργάνων.
- 5) Τὸ τῆς ἀλληλογραφίας.
- 6) Τὸ τῆς παραδόσεως ἱματίων, ἢ βιβλίων εἰς μαθητάς.

* Ἄρθρον 26.

Ὅπως τύχῃ δεκαπενθήμερου ἀδείας ἀπουσίας ὁ Διευθυντής, ἄρκει πρὸς τοῦτο ἡ ἔγκρισιν μόνου τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, ἐπὶ ἀδείας ὅμως διὰ μακροτέραν ἀπουσίαν ὀφείλει νὰ ληρῆ ἡ ἔγκρισιν τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργοῦ, ὅπερ ἀποφαίνεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῶν Ἐπιτελεστικῶν τῆς Διαθήκης.

* Ἄρθρον 27.

Ὁ Διευθυντής ἀπολύεται διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος τῆ ἡτιολογημένη πρότασι τοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ προηγουμένη ἀπόλυσιν ἐνώπιον τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἧτις δὲν θὰ εὐρίσκειτο ἀπογρῶσα ἐν ταῖς ἐξῆς περιπτώσεσι.

α) Ἐὰν καταστῆ ἀνίκανος εἴτε λόγῳ ἡλικίας εἴτε λόγῳ νόσου πιστοποιουμένης ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἐπιστημίμων ἰατρῶν.

β) Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ὀλιγωρίας τῶν καθηκόντων, τῶν διαγραφόμενων ἰδιῶν ἐν τοῖς ἐδάξιοις β', γ' καὶ ια'—ιγ' τοῦ ἔθρου 25.

γ) Ἐὰν δι' αἰτίαν βίον ἀπέχοντα πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

* Ἄρθρον 28.

Ἡ Σχολὴ ἔχει Οἰκονομὸν κεκτημένον οἷα καὶ ὁ Διευθυντής προσόντα καὶ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

* Ἄρθρον 29.

Ὁ Οἰκονόμος ὀφείλει:

α) Νὰ ἱερωρῆ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Σχολῆς.

β) Νὰ προκαλῆ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην καὶ μισθοδοσίαν τῶν ὑπηρετῶν καὶ προμήθειαν τῆς καθ' ἡμέραν διατροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημέρων ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

γ) Νὰ προσῆθῃ περὶ τῆς ἐν καιρῷ προμηθείας τῶν ἐδωδιμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν οἰκονομίας.

δ) Νὰ κρατῆ κατάστιχον λεπτομερῆς τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης καὶ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴ πρὸς ἐπιθεώρησιν.

ε) Νὰ ἐπιμελῆται τῆς προσκοῦσας ἐν τῇ Σχολῇ καθαριότητος.

ς) Νὰ ἐκτελῆ τὰς περὶ ἱματισμοῦ τῶν μαθητῶν διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ζητεῖ παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου τὴν ἀδείαν ἔξω πρὸς τοῦτο δαπάνης.

ζ) Νὰ ἐπιτηρῆ ἡ τὸ πλῆστον τοὺς μαθητὰς καὶ ὀδηγῆ αὐτοὺς εἰς σεμνὴν καὶ εὐτακτὴν συμπεριφορὰν.

η) Τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου αὐτοῦ, ὅλεια ζητεῖ πάντοτε τὴν συναίνεσιν καὶ ἀκούει τὰς ὀδηγίας περὶ πάσης ὑποθέσεως καθ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του.

* Ἄρθρον 30.

Ὁ Οἰκονόμος δίδει εἰς τὸ Τριμελὲς Συμβούλιον ἐγγύησιν δισχιλίων δραχμῶν. Κρατεῖ δὲ τὸ βιβλίον τῆς ἀποσπῆθις, ἐπιθεωρούμενον καθ' ἐξαμηνίαν καὶ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.

* Ἄρθρον 31.

Ὅταν ὁ οἰκονόμος ἔχῃ ἀνάγκην ἀδείας ἀπουσίας, ζητεῖ καὶ λαμβάνει αὐτὴν παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου, ἐπὶ ὁποῖον προνοεῖ περὶ τῶν περαιτέρω.

* Ἄρθρον 32.

Τὸν Οἰκονόμον, ἀπότῃ ἡ ἄλλως κωλυόμενον, ἀναπληρῆ ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς.

* Ἄρθρον 33.

Ὁ Οἰκονόμος ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἐπὶ ἡτιολογημένη πρότασι τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, πλὴν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἦθελεν ὀλιγορῆσαι τῶν ἐν τοῖς ἐδαξιοῖς γ' δ' καὶ ε' τοῦ ἔθρου 29 ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων, ἢ ἄλλως ἦθελεν ἐλατθῆ πλημμελῆς περὶ τὴν διαπιστευμένην αὐτῷ διαχείρισιν, εἰ ἀπολύει αὐτὸν τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον καθ' ἐπίτησιν ἡτιολογημένην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

* Ἄρθρον 34.

Ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς οἱ μὲν διδάσκοντες τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΑἴΣΔ Νόμου καὶ τοῦ ἩΜΕΤΖ' τοῦ 1895 καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1885 ἑπισημοῦ Διατάγματος περὶ προσόντων διὰ τὴν κατοχὴν καθηγητικῆς θέσεως ἐν Γυμνασίῳ, οἱ δὲ διδάσκοντες τὰ εἰδικὰ θεολογικὰ μαθήματα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι πτυχίον Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μετ' ἀποδείξεων ἀαρτάσεως τῶν θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τινι Πανεπιστημίῳ ἐν ἑκαστέρῳ ὅμως τῶν περιπτώσεων τούτων ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι δημοσίους ἢ ἥδη πρῶτοντος θεολογικὴν πραγματείαν, ἀνεφορμένην ἐν τῷ κλάδῳ, ἐν ᾧ μελλοῦσι νὰ διδάξωσιν. Τοῦ κανονικοῦ Δικαίου καθηγητικῆς διορίζεται καὶ ὁ φέρων πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς.

* Ἄρθρον 35.

Προκειμένου περὶ διορισμοῦ οἰουδήποτε καθηγητοῦ ἐν τῇ Σχολῇ, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδεσεως Ἰπουργοῦ τὸ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἡτιολογημένας προτάσεις τοῦ Πολυμελοῦς τῆς Σχολῆς Συμβουλίου. Ἐν ταῖς προτάσει ταύταις ἀναγράφονται τὰ προσόντα τῶν μελλόντων νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπισυναπτεται ἀνάλυσις ἐπιστημονικῆ ἢ ἔργων, ἄτινα ἔχουσιν ἤδη δημοσίους οἱ τῶν εἰδικῶν θεολογικῶν μαθημάτων ὑποψήφιοι καθηγηταί. Ἄν ἡ χρειαζέσθεος τινὸς βραβύνη ἡ ὑποβολὴ τῆς προτάσεως ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἢ μὴ συνοδευθῆ αὐτὴ δι' ἀπογρῶσας αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργοῦς προτείνει τὸν διορισμὸν τοῦ Καθηγητοῦ μετ' ἰδίας ἐκθέσεως αἰτιολογικῆς, ἧτις ὀφείλει ν' ἀναγράφῃ τὰ προσόντα καὶ νὰ περιῆρῃ ἀνάλυσιν τῆς πραγματικῆς τοῦ υποψηφίου, ἧτις ἔπεισεν αὐτόν, ἵνα προβῆ εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ πρότασιν.

* Ἄρθρον 36.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργοῦ ὁ ἀπολυθῆ πάς περαιτέρω τῆς σχολῆς καθηγητῆ, θὰ κατασταθῶσι δὲ διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος οἱ ὑπολει-

πόμενοι καθηγηταὶ ἔκπαιτος εἰς τὰ οἰκία αὐτῶ μαθημάτων καὶ θὰ συμπληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις συνολικῶς πρὸς τὸ ἀνωτέρω 13 ἄρθρον.

Ἄρθρον 37.

Οἱ καθηγηταὶ ὀφείλουσι

- α) Νὰ διδάσκωσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ ὠρισμένα πρὸς τὰ μαθημάτων.
- β) Νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεως αὐτῶν ἐν ὧν παραδόξως, δικαιούμενοι νὰ παραινωσὶ καὶ ἐπιπλήττωσι κατ' ἴδιαν ἢ καὶ ἐνώπιον τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν τοὺς κλίμαξ ἢ ἀτάκτους, ἐν ἀνάγκῃ καταγγέλλοντες αὐτοὺς εἰς τὴν Διευθυντὴν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς προσκυουσῆς ποινῆς.
- γ) Νὰ περνεύσκωνται ἀνελλιπῶς εἰς τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοῦ συλλόγου αὐτῶν καὶ εἰς ἐκτάκτους, ὁσάκις ἐν καλῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 38.

Ὡς πρὸς τὴν μεθοδοσίαν τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἰσχύουσι τὰ περὶ μισθοῦ τῶν Καθηγητῶν τῶν Ἰνστιτούτου τὸ Κράτους νενομοθετημένα.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν μεθοδοσίαν τῶν ἐπιτιμῶν Καθηγητῶν ἡλαττωμέναν ὅμως κατὰ πεντήκοντα τοὺς ἑκατὸν. Οἱ ἑλαττων τῶν δέκα ὥρων διδάσκοντες Καθηγηταὶ λαμβάνουσι τὸ ἕν τρίτον τοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν.

Ἄρθρον 39.

Οἱ καθηγηταὶ οἱ ὀλιγῶως ἔχοντες περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθηκόντος αὐτῶν καὶ ἀνεφάρκοντες τὴν περὶ τούτου παραινέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐπιδεικνύοντες ἀνικανότητα περὶ τὴν διδασκαλίαν καταγγέλλονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἡγετολογημένης ἐθέσεως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸ πολυμελὲς Συμβούλιον, ὅπου καλέσων τὸν καταγγελλόμενον Καθηγητὴν εἰς ἀπόλογαν ὑποβάλλει ταύτην τε τὴν ἡγετολογημένην ἐθέσιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἴδιαν γνωμοδότησιν περὶ τοῦ ἀπολυτέου ἢ μὴ ἀπολυτέου τοῦ καταγγελλόμενου Καθηγητοῦ εἰς τὸ Ἰγουργεῖον, ὅπου ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τῆς ἀπολύσεως ἢ μὴ αὐτοῦ. Ἡ ἀπόλυσις γίνεται διὰ Βασιλικῆς Διατάξεως τῆς προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰγουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ βιβλιοθήκης καὶ διδακτικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρον 40.

Ἡ Σχολὴ κείνηται ἴδιαν βιβλιοθήκῃ καὶ συλλογῇ διδακτικῶν ὀργάνων, ἀμφοτέρως πλουτιζομένης καὶ συμπληρουμένης διὰ νέων προσκτήσεων κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἑαδικῷ ἰ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρον 41.

Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης χορηγοῦνται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ μαθητὰς τῆς σχολῆς τὰ χρήσιμα εἰς τὰς μελέτας αὐτῶν βιβλία.

Ἄρθρον 42.

Ἄπαντα τὰ βιβλία καὶ διδακτικὰ ὄργανα καταγράφονται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ. Τὰ βιβλία, ἡρήμισμένα καὶ τοποθετημένα ἐν ταῖς οἰκίαις θήκας, φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐν τῷ μίῳ καὶ ἐν τελεί αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ δωρεῶν προερχομένων ἀναγράφεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δωροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ ποινῶν.

Ἄρθρον 43.

Πρὸς τήρησιν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ρύθμισιν τοῦ ἔθους τῶν μαθητῶν ὀρίζονται αἱ ἐξῆς ποιναί:

- α) Πατρικὴ παραινέσις.
- β) Κατ' ἴδιαν, ἢ ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἢ τῶν μαθητῶν γνωμὴν ἐπιπλήξει.
- γ) Προσωπικὴ κέρτασις καὶ ἀπομύνησις ἐν ἰδιαιτέρῳ θηλάμῳ ἀπὸ τριῶν ὥρων μέχρι τριῶν ἡμερῶν μετὰ ἐξουσιογίας ἐπιβαλλομένης τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἰατροῦ τῆς Σχολῆς.
- δ) Πατρικὴ παραινέσις ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- ε) Ἀποβολὴ ὀριστικῶς ἐκ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 44.

Ἦστασι ποιναί, πλην τῆς τελευταίας, ἐπιβάλλονται ὑπὸ μόνου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. Ἡ δὲ τελευταία μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἐπιβάλλεται ὀριστικῶς δι' ἑγκρίσεως τοῦ Πολυμελούς Συμβουλίου, ἀνακοινουμένη ἀρμόδιως καὶ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰγουργοῦ διὰ τὰ παραιτέρω. Ἀπορροσθεῖσας ὅμως τῆς περὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ Πολυμ. Συμβουλίου, ὑποβάλλεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἰγουργεῖον ἢ ἀπόφασις τοῦ ὁποῦο κοινοποιεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα τῇ ἐπιμειλίᾳ αὐτοῦ, ἀνακοινουμένη συγχρόνως καὶ εἰς τὸ Πολυμελὲς Συμβούλιον. Ἡ ἀποδοχὴ ὅμως αὕτη ἀνακοινουται ἐν αὐτῷ καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰγουργεῖον, ὅπως ἀνακληθῆ καὶ ἡ τυχὸν δοθεῖσα εἰς τὸν ἀποβαλλόμενον ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατῷ θητείας.

Ἄρθρον 45.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰγουργεῖον ἀνακοινουται παράπαν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς πᾶσα ἔκτασις ἐπερχομένη ἀπομακρυνσις μαθητοῦ τινος τῆς Σχολῆς, ὅπως καὶ ἐπὶ τούτου ἀνακληθῆ ἢ τυχὸν χορηγηθεῖσα εἰς αὐτὸν ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτια

Ἄρθρον 46.

Τὰ καθεκτότα τῶν ἀφορώτων εἰς τὴν διαίταν τῶν ὑποτρόφων ἐν τῇ Σχολῇ, εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν πειθαρχίαν αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ παραδοτέα καθ' ἑξαμηνίαν μαθήματα, ὀρίζονται δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ καὶ διὰ τῶν ἐκείσεως προερχομένων, ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γ. Ριζάρη εἰς τὴν ἑγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμετέρου Ἰγουργοῦ.

Ἄρθρον 47.

Ὁ παρὼν Ὁργανισμὸς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους 1897—1898, ὡς πρὸς τὰ φερόμενα εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν διδακτικῶν μαθημάτων ἐπὶ μόνος τῆς πρώτης τῆς Σχολῆς τάξεως, ἣν θὰ ὑποκαταστήσῃ ἡ τρίτη αὐτῆς τάξις κατὰ τὸν νέου ἰσχύοντος Ὁργανισμοῦ. Ὡς πρὸς δὲ τὰ μαθήματα τῶν δύο ἀνωτέρων τῶν τῆς Σχολῆς τάξεων μέχρι ἀποπεράτωσεως τῶν σπουδῶν τῶν νῦν μαθητῶν τῶν θὰ ἐξακολουθῆ ἐπαρμολόμενος ὁ ὅπως ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ, ἐπίσης ὡς καὶ πρὸς τὰ μαθήματα τῆς β' κατὰ τὸν αὐτὸν Ὁργανισμὸν τάξεως, ἀποκοπιόμενον ἐξ αὐτῆς μόνου τοῦ μαθήματος τῆς ἱερῆς Κατηχήσεως.

Ἄρθρον 18.

Καταργήθητι τὰ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1843, 7 Ὀκτωβρίου 1867, 14 Σεπτεμβρίου 1883, 19 Μαρτίου 1886, 31 Δεκεμβρίου 1891, 2 Ὀκτωβρίου 1893, 3 Δεκεμβρίου 1893 καὶ 21 Σεπτεμβρίου 1894 Βασιλικὰ Διατάγματα.

Εἰς τὸν Πιμύτερον ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δη-

μοσίας Ἐπακιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθειται ἡ δημοσία καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος τούτου.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργός
Α. Μ. ΕΥΤΑΣΙΑΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Μ α θ ή μ α τ α	Τάξις Α'	Τάξις Β'	Τάξις Γ'	Τάξις Δ'	Τάξις Ε'
1) Τερὰ Κατήχησις κατ' ἑτάκην	3
2) Ἐγκυκλοπαίδεια Θεολογίας	1
3) Εἰσαγωγή εἰς Παλαιὰν Διαθήκην	3
4) Εἰσαγωγή εἰς Καινὴν Διαθήκην	3
5) Ἑρμηνεία Παλαιῆς Διαθήκης	2	3	2	2	1
6) Ἑρμηνεία Καινῆς Διαθήκης	3	3	3	1
7) Ἑβραϊκὴ Ἀρχαιολογία	2
8) Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία	3	3	1
9) Πατρολογία	2
10) Ἱστορία Δογματικῶν	2	...
11) Συμβολικὴ	2
12) Ἀπολογητικὴ	2
13) Δογματικὴ	3	1
14) Πολεμικὴ ἢ Ἀντιρρητικὴ	2
15) Χριστιανικὴ Ἠθικὴ	2
16) Ὁμιλητικὴ	2	...
17) Κατηχητικὴ	2	...
18) Λειτουργικὴ	2
19) Ποιμαντικὴ	2
20) Κανονικὸν δίκαιον	3
21) Ἑλληνικὴ φιλοσοφία	8	7	4	3	1
22) Λατινικὴ φιλοσοφία	3	3	2	2	1
23) Γαλλικὴ γλῶσσα	3	2	2	1	1
24) Γερμανικὴ γλῶσσα	3	3
25) Στοιχ. Ψυχολογία	2
26) Λογικὴ	1
27) Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας	2
28) Παιδαγωγικὴ	2
29) Φυσικὴ στοιχειώδης	3
30) Γεωμετρία	2	...	2
31) Ἀλγεβρα	2
32) Κοσμογραφία καὶ Γεωλογία	2	...
33) Ἱστορία	3	3	3
34) Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ	2	2	2
35) Γυμναστικὴ	2	2	2	2	2
36) Ὑπογραφία	1	1	1
37	37	35	34	30	25